



Zatímco většina z vás sladce spinkala, vyrazili jsme na dlouhou cestu směr Klagenfurt. V tělocvičně, která loni byla svědkem - no raději nevzpomínat...., jsme měli nastoupit postupně proti týmům Carinthian Bronchos a Vídeňským Delfínům. Bohužel jsme nepřijeli s dostatečným předstihem a příprava na zápas byla velmi nervózní. Zato nástup do zápasu se povedl docela dobře. Překvapili jsme daleko lepší obranou než měli naši protivníci v paměti z loňska. I do střeleckých pozic jsme pronikali docela dobře. Jen s košem jsme měli problém - ležela tam průhledná poklice. Celou první polovinu zápasu byla naše střelecká bilance velmi špatná. Jenom 25 z 61 střel propadlo obroučkou a v trestných hodech dokonce 7 z 31. Z tohoto důvodu jsme se neustále přetahovali o vedení v zápase a nemohli jsme získat kontrolu nad jeho vývojem.

Až ke konci třetí čtvrtiny jsme díky Martinovi Zemánkovi a Markovi Šrůtkovi udělali mini šňůru šesti bodů a naskočili do závěrečné čtvrtiny se snahou rozhodnout. Hned na začátku měl Míra Šperk možnost čtyř trestných hodů, ale poklice na obroučce vykonala svoje. Naštěstí se nemýlili Marek.Soupeři se vyfauloval jeden z dlouhých hráčů, a my jsme mohli přistoupit ke změně obrany a začali jsme presovat. Nejprve jsme hloupě chybovali a nehráli jsme press dost důsledně. Naše obrana byla opakovaně překonávána a vypadalo to, že jsme nevybrali obranu do koncovky správně. Ale čtvrtá obrana konečně vyšla a podařilo se nám i skórovat a soupeř jako by se najednou sesypal. Technická chyba za "kritiku" rozhodčího, nesportovní chyba při střelbě a utkání bylo rozhodnuto včas, aby Lukáš Šembera mohl zvládnout svoje první ligové skoro dvě minuty a první zápis do statistiky - zisk míče. Konečný výsledek - 53:45 a hlavní ponaučení: " i když se nedaří střelba je možné zvítězit, funguje-li obrana"!

Nejvíce čárek v technickém zápise je u jména Míry Šperka, který byl společně s Michalem Šolcem naším nejvýraznějším hráčem. Bohužel oba měli příliš mnoho čárek i u netrefených střel. Je zajímavé, že Laszlo Farkas se patrně v pozici křídelníka necítí moc dobře, soudě alespoň podle statistik. Střeleckou úspěšností naopak předčil ostatní Ondra Pohlmann, který trefil 6 z 11 pokusů. Je ale třeba dodat, že 11 pokusů je na centra 4,5 bodu trochu málo. Zato trestné hody 0:5. Kdyby dosahovala naše střelecká úspěšnost obvyklých čísel, vyhráli bychom tak o třicet. Druhé utkání bylo velmi odlišné a nastoupili jsme v něm proti Vídeňským Delfínům. Ale spíše proti Radimovi Reichlovi. Od druhé minuty jsme pevně drželi opatř zápasu v rukou a postupně zvyšovali svůj náskok. Vše se odvíjelo od toho, jak se nám dařilo ubránit Radima.

Zkoušeli jsme to v zóně, prostřednictvím dvou vysunutých bránících tykadel, i prostřednictvím osobní obrany Míry Šperka. Zápas jsme kontrolovali a šlo jen o to, o kolik vyhrájeme. Bohužel ke konci velmi polevila naše koncentrace a někteří hráči nebyli ochotni dávat tomu celé svoje

schopnosti. V takových zápasech neřešíme to, jestli vyhráváme dost, ale připravujeme svoji souhru na další, těžší soupeře. V tomto zápase mohl odehrát Lukáš Šembera celou poslední čtvrtinu. Dostal se i do slibné střelecké pozice, bohužel se mu skórovat nepodařilo. Zvítězili jsme v poměru 37:67. Nejvýrazněji působili Michal Šolc a Ondra Pohlmann.